

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till det nationella genomförandet av vissa bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets rambeslut om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det en ändring av lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen, lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet och lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet.

Enligt rambeslutet om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främ-

jande av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande är en av prövning beroende grund att vägra utlämning av en person till en annan medlemsstat eller verkställa en dom som innebär bötesstraff eller förverkande i en annan medlemsstat. Om man har sört för vissa rättsskyddsgarantier, finns det dock ingen grund för att vägra. Det föreslås i propositionen att det i nämnda lagar görs de ändringar som förutsätts av rambeslutet.

Enligt rambeslutet ska medlemsstaterna senast den 28 mars 2011 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i rambeslutet. Det föreslås därför att lagarna ska träda i kraft den 28 mars 2011.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING	3
1 Inledning	3
2 Nuläge	3
3 Målsättning och förslagen	4
4 Propositionens konsekvenser	6
5 Beredningen av propositionen	7
6 Samband med andra propositioner	7
7 Ikraftträdande	7
LAGFÖRSLAG	8
Lag om ändring av lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen	8
Lag om ändring av 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet	10
Lag om ändring av 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet	11
BILAGA	12
PARALLELLTEXT	12
Lag om ändring av lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen	12
Lag om ändring av 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet	15
Lag om ändring av 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet	16
BILAGA	
RÅDETS RAMBESLUT 2009/299/RIF	

MOTIVERING

1 Inledning

Rådets rambeslut 2009/299/RIF om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (EUT nr L 81, 27.3.2009, s. 24, nedan utevarodomsrambeslutet) trädde i kraft dagen efter det att det offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning. Enligt artikel 8.1 i rambeslutet ska medlemsstaterna senast den 28 mars 2011 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i rambeslutet.

Rambeslutet grundar sig på ett förslag till rådets rambeslut om verkställighet av utevarodomar (5213/08 COPEN 4) som den 14 januari 2008 har lagts fram av sju medlemsstater i Europeiska unionen (Slovenien, Frankrike, Tjeckien, Sverige, Slovakien, Storbritannien och Tyskland).

Det centrala innehållet i rambeslutet i rambeslutet var att ändra tre rambeslut som i Finland har genomförts nationellt samt två rambeslut som ännu inte har genomförts nationellt. De ovan avsedda nationellt genomförda rambesluten är rådets rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder och om överlämnande mellan medlemsstaterna, (EGT nr L 190, 18.7.2002, s 1) rådets rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (EUT nr 76, 22.3.2005, s. 16, nedan bötesrambeslutet) och rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande (EUT nr L 328 24.11.2006 s. 59, nedan konfiskationsrambeslutet)

Genom utevarodomsrambeslutet ändrades ytterligare rambeslut 2008/909/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen och rambeslut 2008/947/RIF om tillämpning

av principen om ömsesidigterkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder. Dessa två sistnämnda rambesluten behandlas nedan i avsnitt 6.

2 Nuläge

Rambeslutet om en europeisk arresteringsorder har genomförts genom lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003). Enligt lagen och rambeslutet kan utlämning inte förvägras på den grund att begäran om utlämning grundar sig på ett frihetsstraff som meddelats i en utevarodom.

I 9 § i lagen föreskrivs dock i om villkor som gäller utevarodom. Om utlämning har begärts för att verkställa ett frihetsstraff som dömts ut i svarandens utevaro och den dömden inte har delgivits stämningen personligen eller på annat sätt informerats om tidpunkt och plats för den domstolsförhandlingen som ledde till domen, ska som villkor för utlämningen ställas att den ansökande medlemsstaten avger en försäkran om att den som begärs utlämnad kommer att ges möjlighet till en ny prövning av saken i medlemsstaten i fråga och möjlighet att vara närvarande vid behandlingen. Försäkran ska avges innan beslutet om utlämning fattas.

Bötesrambeslutet har genomförts genom lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet (231/2007). Enligt 1 § i lagen ska de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet iakttas som lag, om ingenting annat följer av lagen. I genomförandelagen ingår inga bestämmelser om utevarodomar. Enligt artikel 7 i bötesrambeslutet får en dom lämnas utan erkännande och verkställigheten vägras, om en person inte personligen eller via en företrädare med behörighet enligt nationell lag har underrättats om sin rätt att bestrida ett ärende som behandlats i ett skriftligt förfarande och om tidsfristerna

för ett sådant bestridande, eller om personen inte inställt sig personligen och inte på nämnda sätt har underrättats om behandlingen av ärendet eller inte har meddelat att han eller hon inte bestrider saken. I enlighet med 1 § i lagen iakttas artikeln som lag.

Konfiskationsrambeslutet har genomförts genom lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet (222/2008). Enligt 1 § ska de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet iakttas som lag, om ingenting annat följer av lagen. I genomförandelagen ingår inga bestämmelser om utevarodomar. Enligt artikel 8 i rambeslutet får man vägra att erkänna och verkställa ett beslut om förverkande, om den berörda personen inte inställde sig personligen och inte heller företrädde av ett juridiskt ombud vid det förfarande som ledde till beslutet om förverkande, såvida inte personen personligen eller genom sin enligt nationell lagstiftning behörige företrädare informerades om förfarandet enligt den utfärdande statens lagstiftning, eller att personen har meddelat att han eller hon inte bestrider beslutet om förverkande. I enlighet med 1 § i lagen iakttas artikeln som lag.

Om avgörande av ett brottmål på det sätt att den berörda personen inte personligen är närvarande föreskrivs för det första i 5 a kap. i lagen om rättegång i brottmål (698/1997, nedan BRL) enligt vilket ett mål kan avgöras i ett skriftligt förfarande, om svaranden har erkänt brottet och avstår från sin rätt till muntlig förhandling och en muntlig förhandling inte är nödvändig för utredning av målet, och om det för den gärningen som avses i åtalet föreskrivs inte strängare straff än böter eller fängelse i högst två år. Som straff kan dömas ut böter eller fängelse i högst nio månader. Vid förfarandet kan också dömas ut en förverkandepåföljd utan särskilda begränsningar. För det andra kan enligt 8 kap. 11 och 12 § i BRL ett brottsärende behandlas trots svarandens utevaro, om personens närvaro inte nödvändig för utredning av målet och han eller hon har kallats till domstolen vid äventyr av att ärendet kan avgöras i perso-

nens utevaro. Som straff kan då dömas ut böter eller fängelse i högst tre månader eller med den berörda personens samtycke fängelse i högst sex månader. Samtidigt kan dömas ut en förverkandepåföljd på högst 10 000 euro. I fullföljdsinstanserna är behandlingen huvudsakligen skriftlig.

Om handläggning av brottmål utanför domstol föreskrivs i lagen om strafforderförfarande (692/1993) och i lagen om ordningsbotsförfarande (66/1983). I ett förfarande enligt den förstnämnda lagen kan dömas ut ett bötesstraff och en förverkandepåföljd på högst 1 000 euro. I ett förfarande enligt den senare lagen kan som påföljd föreläggas ordningsbot.

3 Målsättning och förslagen

Propositionen syftar till att genomföra de åtgärder som behövs för att utevarodomrambeslutet ska iakttas. Propositionen och rambeslutet syftar till att stärka rättigheterna för de personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden, underlätta det straffrättsliga samarbetet och att förbättra ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden mellan medlemsstaterna.

Enligt artikel 2 i rambeslutet ändrades rambeslutet om en europeisk arresteringsorder för det första så att i det tas in en ny artikel där det finns en vägransgrund beroende på prövning. En medlemsstat får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder utfärdad i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller en frihetsberövande åtgärd som efter ett beslut när personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen som ledde till beslutet.

En vägransgrund ska dock inte föreligga, om den som begärs utlämnad

1) i god tid antingen personligen har delgivits stämningen och på detta sätt underrättats om tid och plats om den domstolsförhandling som ledde till domen eller på annat sätt faktiskt underrättades officiellt om tid och plats för domstolsförhandlingen som ledde till domen på ett sådant sätt att det otvetydigt kan slås fast att han eller hon hade kännedom om domstolsförhandlingen och underrättades om att en dom kan meddelas även om han el-

ler hon inte personligen var närvarande vid domstolsförhandlingen,

2) i vetskap om domstolsförhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten för att försvara honom eller henne vid domstolsförhandlingen och faktiskt förvarades av ombudet vid domstolsförhandlingen,

3) efter det att ha delgivits domen och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av ny bevisning som kan leda till att den ursprungliga domen undanröjs, uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred domen eller överklagade domen eller begärde förnyad prövning inom föreskriven tid, eller

4) inte personligen delgavs domen, men att den utan dröjsmål kommer att personligen delges honom eller henne efter utlämningen och uttryckligen underrättas om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial som kan leda till att den ursprungliga domen undanröjs och underrättas om den tidsfrist inom vilken tid han eller hon måste begära förnyad prövning eller överklaga domen.

Ändringen ska genomföras så att i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen intas bestämmelser som en ny 6 a § om en grund för förvägrande som avser utevarodom och som är i enlighet med artikel 2 som det har redogjorts för ovan. För åskådlighetens skull delas ovan nämnda 1 punkt dock upp i två delar.

Enligt nämnda artikel 2 ska när överlämnandet grundar sig på ett avgörande som avses i punkt 4 den som begärs överlämnad underrättas om den tidsram han eller hon måste begära förnyad prövning eller överklaga domen. En motsvarande ändring tas in i 14 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen. I paragrafen i fråga föreskrivs om innehållet och formen för en framställning om utlämning.

Enligt artikel 2 i utevarodomsrambeslutet ska, om utlämning grundar sig på punkt 4 som det har redogjorts för ovan, den som begärs överlämnad dessutom ha rätt att underrättas om beslutet. Om personen inte dessförinnan mottagit någon officiell information om att det försiggår straffrättsliga förfaranden mot honom eller henne, får denna person, när denne i det sammanhanget informeras om innehållet i den europeiska arresteringsordern begära att erhålla en kopia av domen innan personen ifråga överlämnas. Omedelbart efter att ha blivit informerad om denna begäran ska den myndighet som har utfärdat arresteringsordern via den verkställande myndigheten tillhandahålla den eftersökta personen en kopia av domen. Den eftersökta personens begäran får varken förseña överlämnandeförfarandet eller beslutet att verkställa den europeiska arresteringsordern. Begäran att få en kopia av domen inverkar inte heller uppskjutande på polisens skyldighet att verkställa beslutet på det sätt som föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen.

Tillhandahållandet av domen till den berörda personen ska endast ske i informations-syfte; det får varken betraktas som ett formellt delgivande av domen eller påverka tidsfristerna för begäran om förnyad prövning eller överklagande. I en ny 21 a § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen tas in en reglering om informering.

Rambeslutet innehåller inga bestämmelser om översättning av en dom som har tillhandahålls i informations-syfte till något språk som den berörda personen förstår. Enligt ingressen till rambeslutet ska medlemsstaternas behöriga myndigheter, om så är lämpligt, samråda om behovet av och befintliga möjligheter att tillhandahålla personen ifråga en översättning av domen, eller väsentliga delar av denna, på ett språk som denna person förstår.

Artikeln innehåller dessutom vissa bestämmelser om domstolbehandling och omprövning och förnyad prövning av frihetsberövande efter överlämnande i den stat som har begärt överlämnandet, när en person har överlämnats på grundval av en dom som av-

ses ovan i punkt 4. Eftersom det enligt finsk lagstiftning inte är möjligt att meddela en dom av nämnt slag och alltså i ett sådant fall inte begära överlämnande i ett sådant slag, finns det till denna del inte behov av ändringar av lagstiftningen.

Rambeslutet om en europeisk arresteringsorder har ändrats också på det sättet att från rambeslutet har utgått villkoret om utevarodom. Därför upphävs den 9 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen som det ovan har redogjorts för.

Enligt artikel 3 i utevarodomsrambeslutet ändrades bötesrambeslutet i fråga om vägransgrunderna som gäller utevarodom på motsvarande sätt som rambeslutet om en europeisk arresteringsorder med undantag för 4 punkten som det har redogjorts för ovan. Dessutom ska en vägransgrund inte vara för handen, om den berörda personen efter att uttryckligen ha blivit informerad om förfarandena och möjligheten att närvara personligen vid en förhandling, angett uttryckligen att han eller hon avsagt sig rätten till en muntlig förhandling eller uttryckligen meddelat att han eller hon inte bestrider saken.

Artikeln ska genomföras nationellt så att det till 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket artikel 3 i utevarodomsrambeslutet ska iakttas som lag. Artikeln är så detaljerad att den kan tillämpas direkt.

Enligt artikel 4 i utevarodomsrambeslutet ändrades konfiskationsrambeslutet vad gäller vägransgrunderna på motsvarande sätt som rambeslutet om en europeisk arresteringsorder med undantag för punkt 4 som det har redogjorts för ovan. Ändringen genomförs nationellt så att till 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket artikel 4 i utevarodomsrambeslutet ska iakttas som lag. Artikeln är så detaljerad att den tillämpas direkt.

När man överväger tillämpningen av vägransgrunderna måste man skärskåda uttryckligen rättegången i första instans. Om det i första instansen har arrangerats en muntlig förhandling där svaranden har varit närvaranden utgör en vägransgrund inte ensam saken har behandlat i skriftligt förfarande i fullföljdsinstansen eller i svarandens utevaro.

Som det ovan har konstaterats är syftet att stärka ställningen för personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden, underlätta det straffrättsliga samarbetet i brottmål och främja ett ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av rättsliga beslut. Då man överväger en tillämpning av nämnda vägransgrunder bör man därför fästa uppmärksamhet vid bl.a. om huruvida det förfarande som har lett till utevarodomen har varit rättvist i den andra medlemsstaten

4 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inte betydande ekonomiska eller organisatoriska konsekvenser.

Mål som har handlagts enligt 5 a kap. i BRL leder inte alltid till utlämning till Finland från en annan medlemsstat. Ett samtycke till utlämningen är beroende av hur medlemsstaten inlemmar rambeslutet i sin nationella lagstiftning och, om vägransgrunden är beroende av prövning, om det i den andra medlemsstaten anses föreligga ett hinder.

En utlämning för verkställighet av ett straff förutsätter att straffet är fängelse i minst fyra månader. I ett förfarande i enlighet med 5 a kap i BRL faller alltså möjligheten till utlämning bort vad gäller ett fängelsestraff på 4–9 månader. I fråga om sådana domar begär de finska myndigheterna i praktiken inte utlämning, eftersom den verkställande staten bör ställa ett villkor om att personen har rätt till ny handläggning av målet i Finland. Om besvärstiden har löpt ut, vilket vanligtvis har skett, har den dömde enligt finsk lag inte rätt till ny behandling.

Reformen inverkar inte på mål som har avgjorts med stöd av 8 kap. 11 eller 12 § i BRL, eftersom det förfarande som har beskrivits i paragraferna inte utgör en förvä-

gransgrund. I strafforder- eller ordningsbetsförfarande kan fängelsestraff inte bestämmas.

Ändringen av bötesrambeslutet och av den nationella lagen som en följd av detta har inga konsekvenser för en finsk myndighets möjligheter att få ett beslut om böter erkänt och verkställt i en annan medlemsstat.

Ändringen av konfiskationsrambeslutet leder till att en dom om förverkande i ett förfarande enligt 5 a kap. i BRL kan komma att utgöra en grund för att vägra erkänna och i en annan medlemsstat verkställa beslutet på motsvarande sätt som det ovan har konstaterats om utlämning. Reformen har inte nämnvärd betydelse, eftersom de finska myndigheterna i praktiken inte begär att sådana beslut ska verkställas i en annan medlemsstat. En dom i ett förfarande som avses i 8 kap. 11 eller 12 § i BRL är alltså fortsättningsvis verkställbar i en annan medlemsstat. En förverkandepåföljd som har bestämt i strafforderförfarande ska inte heller i fortsättningen omfattas av konfiskationsrambeslutets tillämpningsområde.

5 Beredningen av propositionen

Rambeslutsförslaget om utevarodomar har tillkännagetts riksdagen genom statsrådets skrivelse U 2/2008 rd. Riksdagens lagutskott har med anledning av skrivelsen avgett utlåtande LaUU 2/2008 rd i enlighet med vilket stora utskottet har förenat sig i statsrådets ståndpunkt.

Propositionen har beretts vid justitieministeriet. Om utkastet till proposition begärdes utlåtanden av inrikesministeriet, Rättsregistercentralen, Polisstyrelsen, Brottspåföljdsverket, Riksåklagarämbetet, tingsrätterna i Helsingfors, Uleåborg, Birkaland och Norra Savolax, åklagarämbetena i Helsingfors och Birkaland, Finlands Advokatförbund, Finlands Domareförbund samt professorerna Dan Frände och Kimmo Nuotio. Dessutom gavs högsta domstolen möjlighet att yttra sig.

Tretton utlåtanden gavs. I utlåtanden understöddes propositionen allmänt eller kon-

staterades att remissinstanserna inte har några anmärkningar med anledning av propositionen. Utlåtandena har beaktats vid den fortsatta beredningen.

6 Samband med andra propositioner

Artiklarna 5 och 6 i utevarodomsrambeslutet gäller sådana i avsnitt 1 nämnda rambeslut som inte har genomförts nationellt. De genomförandeåtgärder som utevarodomsrambeslutet kräver genomförs i samband med att nämnda rambeslut till övriga delar genomförs nationellt. Avsikten är att en regeringsproposition i frågan överlämnas till riksdagen under denna valperiod.

7 Ikraftträdande

Enligt artikel 8.1 i utevarodomsrambeslutet ska medlemsstaterna senast den 28 mars 2011 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i rambeslutet. Därför föreslås det att lagarna ska träda i kraft den 28 mars 2011.

Om en medlemsstat i enlighet med artikel 8.3 i utevarodomsrambeslutet har förklarat sig ha allvarliga skäl att anta att den inte kommer att kunna följa bestämmelserna i detta rambeslut den dag som anges i punkt 1, ska det nya rambeslutet tillämpas senast från och med den 1 januari 2014 på erkännande och verkställande av avgöranden och som utfärdats av denna medlemsstats behöriga myndigheter.

Italien har gett en förklaring som avses i artikel 8.3 om att landet önskar utnyttja den erbjudna möjligheten (EUT nr L 97, 16.4.2009, s. 26). Därför tillämpas på italienska myndigheters framställningar som har väckts före den 1 januari 2014 de bestämmelser som gäller för närvarande.

Med stöd av vad som anförts ovan förlägg Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) 9 §,
ändras 14 § 1 mom. 6 punkten, samt
fogas till lagen nya 6 a och 21 a § som följer:

6 a §

Grunder för förvägrande som gäller utevarodom

Utlämning kan förvägras, om framställningen gäller verkställigheten av ett sådant frihetsstraff som har dömts ut i svarandens utevaro från målets handläggning.

Framställningen bifalls dock, om den som begärs utlämnad

1) i god tid antingen personligen hade delgivits stämningen och på detta sätt underrättats om tid och plats för den domstolsförhandling som ledde till domen och hade underrättats om att en dom kan meddelas även om han eller hon inte personligen var närvarande vid domstolsförhandlingen,

2) på annat sätt faktiskt hade underrättats officiellt om tid och plats för domstolsförhandlingen på ett sådant sätt att det otvetydigt kan slås fast att han eller hon hade kännedom om domstolsförhandlingen som ledde till domen och hade underrättats om att en dom kan meddelas även om han eller hon inte personligen var närvarande vid domstolsförhandlingen,

3) i vetskap om domstolsförhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten för att försvara honom eller henne vid domstolsförhandlingen och faktiskt hade försvarats av ombudet vid domstolsförhandlingen,

4) efter det att ha delgivits domen och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att delta och själv få delta och få sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av ny bevisning som kan leda till att den ursprungliga domen undanröjs, uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred domen eller överklagade domen eller begärde förnyad prövning inom föreskriven tid,

5) inte personligen delgavs domen, men att den utan dröjsmål kommer att personligen delges honom eller henne efter utlämningen och uttryckligen underrättas om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial som kan leda till att den ursprungliga domen undanröjs och underrättas om den tidsfrist inom vilken tid han eller hon måste begära förnyad prövning eller överklaga domen.

14 §

Framställningens innehåll och form

En framställning om gripande och utlämning skall innehålla följande uppgifter:

6) den straffskala för brottet som föreskrivs i den ansökande medlemsstatens lagstiftning eller, om det rör sig om en slutlig dom, det utdömda straffet och, om utlämning begärs med stöd av en dom som avses i 6 a §

2 mom. 5 punkten, inom vilken tid den som begärs utlämnad måste begära ny prövning eller överklaga domen

—————

21 a §

Rätt att få information om utevarodom

Om en framställning om utlämning grundar sig på en dom som avses i 6 a § 2 mom. 5 punkten och den som begärs utlämnad inte tidigare har mottagit någon officiell information om att det pågår straffrättsliga förfaranden mot honom eller henne, kan personen, när han eller hon informeras om innehållet i framställningen om utlämningen, begära en kopia av domen innan personen utlämnas. Den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten ska omedelbart efter det att den har fått kännedom om begäran tillhandahålla den som begärs utlämnad en kopia av

domen via den myndighet som är behörig enligt denna lag.

Begäran om en kopia får varken fördröja utlämningsförfarandet eller beslutet om utlämning. Tillhandahållandet av domen sker endast i informationssyfte och det får varken betraktas som en officiell delgivning av domen eller inledning av tidsfristerna för en begäran om förnyad prövning eller ett överklagande av domen får inte räknas från detta.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

På ärenden om gripande och utlämnande som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På sådana framställningar från italienska myndigheter om gripande och utlämning som blir anhängiga efter lagens ikraftträdande men före den 1 januari 2014 tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet

I enlighet med riksdagens beslut:

fogas till 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet (231/2007) ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

Genomförande av rambeslutet

berörda personen inte var personligen närvarande ska iakttas som lag.

—————
Artikel 3 i det i Bryssel den 26 februari 2009 antagna rambeslutet 2009/299/RIF om ändring av rambeslutet 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .
På ärenden som gäller verkställighet av beslut och är avhängiga vid denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Också på sådana beslut som italienska myndigheter har fattat och översänt för verkställighet efter lagens ikraftträdande men före den 1 januari 2014 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet (222/2008) ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

Genomförande av rambeslutet

Artikel 4 i det i Bryssel den 26 februari 2009 antagna rambeslutet 2009/299/RIF om ändring av rambeslutet 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande ska iakttas som lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ärenden som gäller verkställighet av beslut och är avhängiga vid denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Också på sådana beslut som italienska myndigheter har fattat och översänt för verkställighet efter lagens ikraftträdande men före den 1 januari 2014 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 27 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

*Bilaga
Parallelltext*

1.

Lag

om ändring av lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) 9 §,
ändras 14 § 1 mom. 6 punkten, samt
fogas till lagen nya 6 a och 21 a § som följer:

Gällande lydelse

(ny)

Föreslagen lydelse

6 a §

Grunder för förvägrande som gäller utevarodom

Utlämning kan förvägras, om framställningen gäller verkställigheten av ett sådant frihetsstraff som har dömts ut i svarandens utevaro från målets handläggning.

Framställningen bifalls dock, om den som begärs utlämnad

1) i god tid antingen personligen hade delgivits stämningen och på detta sätt underrättats om tid och plats för den domstolsförhandling som ledde till domen och hade underrättats om att en dom kan meddelas även om han eller hon inte personligen var närvarande vid domstolsförhandlingen,

2) på annat sätt faktiskt hade underrättats officiellt om tid och plats för domstolsförhandlingen på ett sådant sätt att det otvetydigt kan slås fast att han eller hon hade kännedom om domstolsförhandlingen som ledde till domen och hade underrättats om att en dom kan meddelas även om han eller hon inte personligen var närvarande vid domstolsförhandlingen,

3) i vetskap om domstolsförhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten för att försvara honom eller henne vid domstolsförhandlingen och faktiskt hade försvarats av ombudet vid dom-

stolsförhandlingen,

4) efter det att ha delgivits domen och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att delta och själv få delta och få sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av ny bevisning som kan leda till att den ursprungliga domen undanröjs, uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred domen eller överklagade domen eller begärde förnyad prövning inom föreskriven tid,

5) inte personligen delgavs domen, men att den utan dröjsmål kommer att personligen delges honom eller henne efter utlämningen och uttryckligen underrättas om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial som kan leda till att den ursprungliga domen undanröjs och underrättas om den tidsfrist inom vilken tid han eller hon måste begära förnyad prövning eller överklaga domen.

9 §

(upphävs)

Villkor som gäller utevarodom

Om utlämning begärs för att ett frihetsstraff som har dömts ut i svarandens utevaro skall kunna verkställas och den dömden inte har delgivits stämningen personligen eller på annat sätt informerats om tidpunkt och plats för den domstolsförhandling som ledde till domen, skall som villkor för utlämningen ställas att den ansökande medlemsstaten avger en försäkran om att den som begärs utlämnad kommer att ges möjlighet till en förnyad prövning av saken i medlemsstaten i fråga och möjlighet att vara närvarande vid behandlingen.

Försäkran enligt 1 mom. skall avges innan beslut om utlämningen fattas.

14 §

Framställningens innehåll och form

En framställning om gripande och utlämning skall innehålla följande uppgifter:

14 §

Framställningens innehåll och form

En framställning om gripande och utlämning skall innehålla följande uppgifter:

6) det straff som har dömts ut, om det rör sig om en slutlig dom, eller den straffskala för brottet som föreskrivs i den ansökande medlemsstatens lagstiftning,

6) den straffskala för brottet som föreskrivs i den ansökande medlemsstatens lagstiftning eller, om det rör sig om en slutlig dom, det utdömda straffet och, om utlämning begärs med stöd av en dom som avses i 6 a § 2 mom. 4 punkten, inom vilken tid den som begärs utlämnad måste begära ny prövning eller överklaga domen

(ny)

21 a §

Rätt att få information om utevarodom

Om en framställning om utlämning grundar sig på en dom som avses i 6 a § 2 mom. 4 punkten och den som begärs utlämnad inte tidigare har mottagit någon officiell information om att det pågår straffrättsliga förfaranden mot honom eller henne, kan personen, när han eller hon informeras om innehållet i framställningen om utlämningen, begära en kopia av domen innan personen utlämnas. Den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten ska omedelbart efter det att den har fått kännedom om begäran tillhandahålla den som begärs utlämnad en kopia av domen via den myndighet som är behörig enligt denna lag.

Begäran om en kopia får varken fördröja utlämningsförfarandet eller beslutet om utlämning. Tillhandahållandet av domen sker endast i informationssyfte och det får varken betraktas som en officiell delgivning av domen eller inledning av tidsfristerna för en begäran om förnyad prövning eller ett överklagande av domen får inte räknas från detta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ärenden om gripande och utlämnande som inletts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På sådana framställningar från italienska myndigheter om gripande och utlämning som blir anhängiga efter lagens ikraftträdande men före den 1 januari 2014 tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet

I enlighet med riksdagens beslut:

fogas till 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet (231/2007) ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Genomförande av rambeslutet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 24 februari 2005 antagna rambeslutet 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff, nedan *rambeslutet*, skall iakttas som lag, om ingenting annat följer av denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

Genomförande av rambeslutet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 24 februari 2005 antagna rambeslutet 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff, nedan *rambeslutet*, skall iakttas som lag, om ingenting annat följer av denna lag.

Artikel 3 i det i Bryssel den 26 februari 2009 antagna rambeslutet 2009/299/RIF om ändring av rambeslutet 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande ska iakttas som lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ärenden som gäller verkställighet av beslut och är avhängiga vid denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Också på sådana beslut som italienska myndigheter har fattat och översänt för verkställighet efter lagens ikraftträdande men före den 1 januari 2014 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet

I enlighet med riksdagens beslut
föreslås till 1 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet (222/2008) ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Genomförande av rambeslutet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 6 oktober 2006 av rådet antagna rambeslutet 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande, nedan *rambeslutet*, ska iakttas som lag, om ingenting annat följer av denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

Genomförande av rambeslutet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 6 oktober 2006 av rådet antagna rambeslutet 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande, nedan *rambeslutet*, ska iakttas som lag, om ingenting annat följer av denna lag.

Artikel 4 i det i Bryssel den 26 februari 2009 antagna rambeslutet 2009/299/RIF om ändring av rambeslutet 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande ska iakttas som lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ärenden som gäller verkställighet av beslut och är avhängiga vid denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Också på sådana beslut som italienska myndigheter har fattat och översänt för verkställighet efter lagens ikraftträdande men före den 1 januari 2014 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS RAMBESLUT 2009/299/RIF

av den 26 februari 2009

om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 31.1 a och 34.2 b,

med beaktande av initiativet från Republiken Slovenien, Republiken Frankrike, Republiken Tjeckien, Konungariket Sverige, Republiken Slovakien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Förbundsrepubliken Tyskland ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Den tilltalade personens rätt att personligen närvara vid förhandlingen ingår i rätten till en rättvis rättegång i artikel 6 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, enligt Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheternas tolkning. Denna domstol har också förklarat att den tilltalade personens rätt att personligen närvara vid förhandlingarna inte är absolut och att den tilltalade under vissa förhållanden av egen fri vilja, uttryckligen eller underförstått men otvetydigt, kan avsäga sig rätten att vara närvarande.

⁽¹⁾ EUT C 52, 26.2.2008, s. 1.

- (2) De olika rambesluten om genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av lagakraftvunna rättsliga avgöranden behandlar inte konsekvent frågan om avgöranden när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen. Skiljaktigheterna kan försvåra juristernas arbete och utgöra ett hinder för rättsligt samarbete.

- (3) Lösningarna i dessa rambeslut är inte tillfredsställande i fall där personen inte har kunnat underrättas om det rättsliga förfarandet. Enligt rambesluten 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff ⁽²⁾, 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande ⁽³⁾, 2008/909/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen ⁽⁴⁾ och 2008/947/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder ⁽⁵⁾ kan den verkställande myndigheten vägra verkställighet av sådana domar. Enligt rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder och om överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽⁶⁾ kan den verkställande myndigheten begära att den utfärdande myndigheten lämnar tillräckliga garantier om att den person som är föremål för den europeiska arresteringsordern kommer att ges möjlighet till en förnyad prövning av fallet i den utfärdande medlemsstaten och att vara närvarande när domen meddelas. Lämpligheten av en sådan garanti är en fråga som ska avgöras av den verkställande myndigheten och det är därför svårt att exakt veta när verkställighet kan vägras.

⁽²⁾ Rambeslut av den 24 februari 2005 (EUT L 76, 22.3.2005, s. 16).⁽³⁾ Rambeslut av den 6 oktober 2006 (EUT L 328, 24.11.2006, s. 59).⁽⁴⁾ Rambeslut av den 27 november 2008 (EUT L 327, 5.12.2008, s. 27).⁽⁵⁾ Rambeslut av den 27 november 2008 (EUT L 337, 16.12.2008, s. 102).⁽⁶⁾ Rambeslut av den 13 juni 2002 (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

- (4) Det är därför nödvändigt att ge klara och allmängiltiga skäl för när man kan vägra att erkänna avgöranden på grundval av att den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen. Detta rambeslut syftar till att närmare fastställa de allmängiltiga skäl som ger den verkställande myndigheten möjlighet att verkställa beslutet trots att personen inte varit närvarande vid förhandlingen, samtidigt som personens rätt till försvar fullt ut respekteras. Detta rambeslut är inte avsett att föreskriva formerna och metoderna, inklusive de processuella kraven, för att uppnå de i rambeslutet angivna resultaten, vilket faller under medlemsstaternas nationella lagstiftning.
- (5) De aktuella ändringarna kräver en ändring av de gällande rambesluten om genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av lagakraftvunna rättsliga avgöranden. De nya bestämmelserna bör också kunna tjäna som grundval för framtida rättsakter på detta område.
- (6) I bestämmelserna i detta rambeslut om ändring av andra rambeslut fastställs villkor för det fall då erkännande och verkställighet av ett avgörande, när den berörda personen inte varit personligen närvarande vid förhandlingen, inte bör vägras. Dessa villkor är alternativa: när ett av villkoren är uppfyllt försäkras den utfärdande myndigheten genom att fylla i den relevanta delen i den europeiska arresteringsordern eller det relevanta intyget i de andra rambesluten, att kraven är uppfyllda eller kommer att uppfyllas, vilket bör vara tillräckligt för verkställandet av det rättsliga avgörandet på grundval av principen om ömsesidigt erkännande.
- (7) Erkännande och verkställighet av ett rättsligt avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, bör inte kunna vägras om han eller hon antingen personligen kallats och därigenom underrättats om tid och plats för förhandlingen som ledde till det rättsliga avgörandet, eller om han eller hon på annat sätt faktiskt officiellt underrättats om tid och plats för förhandlingen på ett sådant sätt att det otvetydigt kan slås fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen. I detta sammanhang förutsätts det att personen underrättats "i god tid", vilket innebär i tillräckligt god tid för att han eller hon personligen ska kunna närvara vid förhandlingen och effektivt utnyttja sina rättigheter till försvar.
- (8) En tilltalad persons rätt till en rättvis rättegång garanteras av konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, enligt Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheternas tolkning. I denna rättighet ingår rätten för den berörda personen att personligen närvara vid förhandlingen. För att kunna utnyttja denna rätt måste den berörda personen ha kännedom om den planerade förhandlingen. Enligt detta rambeslut bör personens kännedom om förhandlingen säkerställas av varje medlemsstat i enlighet med dess nationella lagstiftning, varvid ska gälla att kraven enligt ovan nämnda konvention måste uppfyllas. I enlighet med rättspraxis i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna skulle man, när man överväger huruvida det sätt på vilket informationen tillhandahålls är tillräckligt för att säkerställa en persons kännedom om förhandlingen och när så är lämpligt, kunna ägna särskild uppmärksamhet åt den berörda personens ansträngningar att ta emot den information som riktas till honom eller henne.
- (9) Det planerade datumet för en förhandling kan av praktiska skäl ursprungligen anges som flera möjliga datum inom en begränsad tidsperiod.
- (10) Erkännande och verkställighet av ett avgörande, när den berörda personen inte varit personligen närvarande vid förhandlingen, bör inte kunna vägras när den berörda personen hade kännedom om den planerade förhandlingen och försvarades av ett juridiskt ombud som han eller hon gett i uppdrag att göra det, vilket garanterar att den rättsliga hjälpen är praktisk och effektiv. I detta sammanhang bör det inte ha någon betydelse om det juridiska ombudet valts, utsetts och betalats av den berörda personen eller om detta ombud utsetts och betalats av staten, förutsatt att den berörda personen avsiktligt har valt att företrädas av ett juridiskt ombud i stället för att personligen närvara vid förhandlingen. Utseende av det juridiska ombudet och därtill hörande frågor faller under nationell lagstiftning.
- (11) Gemensamma lösningar avseende skäl för att vägra erkännande i de berörda befintliga rambesluten bör beakta skiljaktiga förhållanden när det gäller att underrätta personen om dennes rätt till förnyad prövning eller överklagande. En förnyad prövning eller ett överklagande syftar till att garantera rätten till försvar och karaktäriseras av följande faktorer: att den berörda personen har rätt att närvara, att själva sakfrågan, inklusive nytt bevismaterial, provas på nytt och att förhandlingen kan leda till att det ursprungliga avgörandet upphävs.
- (12) Rätten till förnyad prövning eller överklagande bör garanteras när avgörandet redan har delgivits och även, när det gäller den europeiska arresteringsordern, när det ännu inte hade delgivits, men kommer att delges utan dröjsmål efter överlämnandet. Det senare fallet syftar på en situation där myndigheterna misslyckades i sitt försök att kontakta personen, särskilt på grund av att han eller hon försökte undgå rättvisan.

- (13) Om en europeisk arresteringsorder utfärdas i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller en frihetsberövande åtgärd och den berörda personen inte dessförinnan mottagit någon officiell information om att det försiggår straffrättsliga förfaranden mot honom eller henne och inte heller delgivits domen, bör denna person på den verkställande medlemsstatens begäran erhålla en kopia av domen endast för kännedom. Den utfärdande och den verkställande rättsliga myndigheten bör, om så är lämpligt, samråda om behovet av och befintliga möjligheter att tillhandahålla personen ifråga en översättning av domen, eller väsentliga delar av denna, på ett språk som denna person förstår. Detta tillhandahållande av domen får varken försena överlämnandeförfarandet eller beslutet att verkställa den europeiska arresteringsordern.

- (14) Detta rambeslut begränsas till att närmare fastställa skäl för att vägra erkännande i rättsakter som rör genomförande av principen om ömsesidigt erkännande. Därför har bestämmelser som exempelvis sådana som avser rätt till förnyad prövning ett tillämpningsområde som begränsas till de fastställda skälen för vägran. De är inte avsedda att harmonisera nationell lagstiftning. Detta rambeslut påverkar inte Europeiska unionens framtida rättsakter avsedda att tillnärma medlemsstaternas lagstiftning på det straffrättsliga området.

- (15) Skälen för icke-erkännande är valfria. Medlemsstaternas utrymme för egen bedömning när det gäller införlivandet av dessa skäl i nationell lagstiftning styrs emellertid i synnerhet av rätten till en rättvis rättegång, samtidigt som hänsyn tas till detta rambesluts övergripande mål att stärka enskilda personers processuella rättigheter och att underlätta det straffrättsliga samarbetet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med detta rambeslut är att stärka de processuella rättigheterna för personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden och att samtidigt underlätta det straffrättsliga samarbetet, och särskilt att förbättra ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden mellan medlemsstaterna.

2. Detta rambeslut ska inte påverka skyldigheten att iakttä grundläggande rättigheter och grundläggande rättsprinciper enligt artikel 6 i fördraget, bland annat rätten till försvar för personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden, och alla skyldigheter som åligger rättsliga myndigheter i detta avseende ska kvarstå oförändrade.

3. I detta rambeslut fastställs gemensamma regler för erkännande och/eller verkställande av rättsliga avgöranden i en medlemsstat (den verkställande medlemsstaten) utfärdade av en annan medlemsstat (den utfärdande medlemsstaten) efter förfaranden där den berörda personen inte var personligen närvarande, i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.1 i rambeslut 2002/584/RIF, artikel 7.2 g i rambeslut 2005/214/RIF, artikel 8.2 e i rambeslut 2006/783/RIF, artikel 9.1 i i rambeslut 2008/909/RIF och i artikel 11.1 h i rambeslut 2008/947/RIF.

Artikel 2

Ändringar i rambeslut 2002/584/RIF

Rambeslut 2002/584/RIF ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 4a

Beslut när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen

1. Den verkställande rättsliga myndigheten får även vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder, utfärdad i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller en frihetsberövande åtgärd, efter ett beslut när personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, såvida det inte i den europeiska arresteringsordern anges att personen i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande medlemsstatens nationella lagstiftning

a) i god tid

i) antingen kallats personligen och därigenom underrättades om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen,

och

ii) underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

eller

b) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av ombudet vid förhandlingen,

eller

c) efter att ha delgivits beslutet och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs.

i) uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred beslutet,

eller

ii) inte begärde förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen,

eller

d) inte personligen delgavs beslutet men

i) utan dröjsmål kommer att personligen delges detta efter överlämnandet och uttryckligen underrättas om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och få själva sakfrågan, inklusive nytt bevismaterial, prövad på nytt, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs,

och

ii) kommer att underrättas om den tidsram inom vilken vederbörande måste begära förnyad prövning eller överklagande enligt den relevanta europeiska arresteringsordern.

2. Om en europeisk arresteringsorder utfärdas i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller en frihetsberövande åtgärd enligt villkoren i punkt 1 d och den berörda personen inte dessförinnan mottagit någon officiell information om att det föresiggår straffrättsliga förfaranden mot honom eller henne, får denna person när denne informeras om innehållet i den europeiska arresteringsordern, begära att erhålla en kopia av domen innan personen ifråga överlämnas. Omedelbart efter att ha blivit informerad om denna begäran ska den utfärdande myndigheten via den verkställande myndigheten tillhandahålla den eftersökta personen en kopia av domen. Den eftersökta personens begäran får varken försena överlämnandeförfarandet eller beslutet att verkställa den europeiska arresteringsordern. Tillhandahållandet av domen till den berörda personen ska endast ske i informationssyfte; det får varken betraktas som ett formellt delgivande av domen eller påverka tidsfristerna för begäran om förnyad prövning eller överklagande.

3. Om en person överlämnas enligt villkoren i punkt 1 d och denna person har begärt förnyad prövning eller överklagande, ska kvarhållandet av den person som väntar på en sådan förnyad prövning eller överklagande omprövas till dess att dessa förfaranden avslutats i enlighet med lagen i den utfärdande medlemsstaten, antingen regelbundet eller på den berörda personens begäran. En sådan omprövning ska framför allt omfatta möjligheten att uppskjuta eller avbryta kvarhållandet. Den förnyade prövningen eller överklagandet ska inledas inom rimlig tid efter överlämnandet."

2. I artikel 5 ska punkt 1 utgå.

3. I bilagan ("EUROPEISK ARRESTERINGSORDER") ska led d ersättas med följande:

"d) Ange om personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet:

1. ☐ Ja, personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet.

2. ☐ Nej, personen var inte personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet.

3. Om ni kryssade i rutan vid punkt 2, var vänlig och bekräfta att något av följande föreligger:

☐ 3.1a Personen kallades personligen den ... (dag/månad/år), och underrättades därigenom om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet och underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

☐ 3.1b personen kallades inte personligen, men på annat sätt faktiskt underrättades officiellt om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen, och underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.2 personen, i vetskap om den planerade förhandlingen, hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och försvarades faktiskt av ombudet vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.3 personen delgavs personligen beslutet den ... (dag/månad/år) och underrättades uttryckligen om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs, och

- ☐ personen förklarade uttryckligen att han eller hon inte bestred detta beslut,

ELLER

- ☐ personen begärde inte förnyad prövning eller överklagande inom den tillämpliga tidsramen,

ELLER

- ☐ 3.4 Personen personligen inte delgivits beslutet men
- personligen och utan dröjsmål kommer att delges detta beslut efter överlämnandet, och
 - vid delgivandet uttryckligen kommer att underrättas om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs, och
 - kommer att underrättas om den tidsram inom vilken vederbörande måste begära förnyad prövning eller överklagande, dvs. ... dagar.

4. Var vänlig ange, för den ruta ni har kryssat för ovan under punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hur villkoren i fråga har uppfyllts:

.....
 ”

Artikel 3

Ändringar i rambeslut 2005/214/RIF

Rambeslut 2005/214/RIF ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.2 ska ändras på följande sätt:

- a) Led g ska ersättas med följande:

”g) den berörda personen enligt det intyg som avses i artikel 4, i händelse av ett skriftligt förfarande inte, i enlighet med lagstiftningen i den utfärdande staten, personligen eller via en företrädare med behörighet enligt nationell lag underrättades om sin rätt att bestrida saken och om tidsfristerna för ett sådant bestridande”

- b) Följande led ska införas:

"j) den berörda personen, enligt det intyg som avses i artikel 4 inte var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet, såvida det inte i intyget anges att personen, i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande statens nationella lagstiftning

i) i god tid

— antingen kallats personligen och därigenom underrättades om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen,

och

— underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

eller

ii) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av ombudet vid förhandlingen,

eller

iii) efter att ha delgivits beslutet och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt inklusive nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs,

— uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred beslutet,

eller

— inte begärde förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen,

j) personen enligt det intyg som avses i artikel 4 inte var personligen närvarande, såvida det inte i intyget anges att personen, efter att uttryckligen ha blivit informerad om förfarandena och möjligheten att närvara personligen vid en förhandling, angett uttryckligen att han eller hon avsåg sig rätten till en muntlig förhandling och uttryckligen meddelat att han eller hon inte bestrider saken."

2. Artikel 7.3 ska ersättas med följande:

"3. I de fall som avses i punkt 1 och i punkt 2 c, 2 g, 2 i och 2 j ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten, innan den fattar ett beslut om att helt eller delvis inte erkänna och verkställa ett beslut, på lämpligt sätt samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och i tillämpliga fall anmoda denna att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga upplysningar."

3. I punkt h i bilagan ("INTYG") ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Ange om den berörda personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet:

1. ☐ Ja, personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet.
2. ☐ Nej, personen var inte personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet.
3. Om ni har kryssat i rutan vid punkt 2 ovan, var vänlig och bekräfta att något av följande föreligger:

- ☐ 3.1a Personen kallades personligen den ... (dag/månad/år), och underrättades därigenom om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet och underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.1b personen kallades inte personligen, men på annat sätt faktiskt underrättades officiellt om tid och plats för den förhandling som ledde till beslut, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen, och underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.2 personen, i vetskap om den planerade förhandlingen, hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom/henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av ombudet vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.3 personen delgavs beslutet den ... (dag/månad/år) och uttryckligen underrättades om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs, och

- ☐ personen uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred detta beslut,

ELLER

- ☐ personen inte begärde förnyad prövning eller överklagande inom den tillämpliga tidsramen,

ELLER

- ☐ 3.4 personen, efter att ha blivit uttryckligen informerad om förfarandena och möjligheten att personligen närvara vid en förhandling, angett uttryckligen att han eller hon avsåg sig rätten till en muntlig förhandling och uttryckligen meddelat att han eller hon inte bestrider saken,

4. Var vänlig ange, för den ruta ni har kryssat för ovan under punkt 3.1b, 3.2, 3.3 eller 3.4 hur villkoren i fråga har uppfyllts:

.....
....."

Artikel 4

Ändringar i rambeslut 2006/783/RIF

Rambeslut 2006/783/RIF ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 8.2 ska led e ersättas med följande:

"e) den berörda personen, enligt det intyg som avses i artikel 4.2 inte var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet om förverkande, såvida det inte i intyget fastställs att personen, i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande statens nationella lagstiftning

- i) i god tid

— antingen kallats personligen och därigenom underrättades om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet om förverkande, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen,

och

- underrättades om att ett beslut om förverkande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

eller

- ii) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av ombudet vid förhandlingen,

eller

- iii) efter att ha delgivits beslutet om förverkande och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt inklusive nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs,

- uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred beslutet om förverkande,

eller

- inte begärde förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen.”

2. I bilagan ("INTYG") ska punkt j ersättas med följande:

"j) Förhandling som ledde till beslutet om förverkande

Ange om personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet om förverkande:

1. ☐ Ja, personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet om förverkande.
2. ☐ Nej, personen var inte personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet om förverkande.
3. Om ni har kryssat i rutan vid punkt 2 ovan, var vänlig och bekräfta att något av följande föreligger:

- ☐ 3.1a Personen kallades personligen den ... (dag/månad/år), och underrättades därigenom om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet och underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.1b personen kallades inte personligen, men på annat sätt faktiskt underrättades officiellt om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen, och underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.2 personen, i vetskap om den planerade förhandlingen, hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom/henne vid förhandlingen och försvarades faktiskt av ombudet vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.3 personen delgavs personligen beslutet om förverkande den ... (dag/månad/år) och underrättades uttryckligen om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs, och

☐ personen förklarade uttryckligen att han eller hon inte bestred detta beslut,

ELLER

☐ personen begärde inte förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen.

4. Var vänlig ange, för den ruta ni har kryssat för ovan under punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hur villkoren i fråga har uppfyllts:

.....
.....”

Artikel 5

Ändringar i rambeslut 2008/909/RIF

Rambeslut 2008/909/RIF ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 9.1 ska led i ersättas med följande:

”i) den berörda personen, enligt det intyg som avses i artikel 4 inte var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet, såvida det inte i intyget anges att personen, i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande statens nationella lagstiftning

i) i god tid

— antingen kallats personligen och därigenom underrättades om tid och plats för den förhandling som ledde till avgörandet, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen,

och

— underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

eller

ii) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av ombudet vid förhandlingen,

eller

iii) efter att ha delgivits avgörandet och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt inklusive nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga avgörandet upphävs,

— uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred avgörandet,

eller

— inte begärde förnyad prövning eller överklagande inom den tillämpliga tidsramen.”

2. I punkt i i bilaga I ("INTYG") ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Ange om personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet:

1. ☐ Ja, personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet.
2. ☐ Nej, personen var inte personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet.
3. Om ni har kryssat i rutan vid punkt 2 ovan, var vänlig och bekräfta att något av följande föreligger:

- ☐ 3.1a Personen kallades personligen den ... (dag/månad/år), och underrättades därigenom om tid och plats för den förhandling som ledde till avgörandet och underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.1b personen kallades inte personligen, men på annat sätt faktiskt underrättades officiellt om tid och plats för den förhandling som ledde till avgörandet, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen, och underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.2 personen, i vetskap om den planerade förhandlingen, hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och försvarades faktiskt av ombudet vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.3 personen delgavs personligen avgörandet den ... (dag/månad/år) och underrättades uttryckligen om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga avgörandet upphävs, och

- ☐ personen förklarade uttryckligen att han eller hon inte bestred detta avgörande,

ELLER

- ☐ personen begärde inte förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen.

4. Var vänlig ange, för den ruta ni har kryssat för ovan under punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hur villkoren i fråga har uppfyllts:

.....
....."

Artikel 6

Ändringar i rambeslut 2008/947/RIF

Rambeslut 2008/947/RIF ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 11.1 ska led h ersättas med följande:

"h) den berörda personen, enligt det intyg som avses i artikel 6 inte var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet, såvida det inte i intyget anges att personen, i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande statens nationella lagstiftning

i) i god tid

— antingen kallats personligen och därigenom underrättades om tid och plats för den förhandling som ledde till avgörandet, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen,

och

— underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

eller

ii) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av ombudet vid förhandlingen,

eller

iii) efter att ha delgivits avgörandet och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga avgörandet upphävs.

— uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred avgörandet,

eller

— begärde inte förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen."

2. I bilaga I ("INTYG"), ska punkt h ersättas med följande:

"h) Ange om personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet:

1. ☐ Ja, personen var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet.
2. ☐ Nej, personen var inte personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet.
3. Om ni har kryssat i rutan vid punkt 2 ovan, var vänlig och bekräfta att något av följande föreligger:
 - ☐ 3.1a Personen kallades personligen den ... (dag/månad/år), och underrättades därigenom om tid och plats för den förhandling som ledde till avgörandet och underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.1b personen kallades inte personligen, men på annat sätt faktiskt underrättades officiellt om tid och plats för den förhandling som ledde till avgörandet, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen, och underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.2 personen, i vetskap om den planerade förhandlingen, hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och försvarades faktiskt av ombudet vid förhandlingen,

ELLER

- ☐ 3.3 personen delgavs personligen avgörandet den ... (dag/månad/år) och underrättades uttryckligen om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, och

- ☐ personen förklarade uttryckligen att han eller hon inte bestred detta avgörande,

ELLER

- ☐ personen begärde inte förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen.

4. Var vänlig ange, för den ruta ni har kryssat för ovan under punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hur villkoren i fråga har uppfyllts:

.....
....."

Artikel 7

Territoriell tillämpning

Detta rambeslut ska tillämpas på Gibraltar.

Artikel 8

Genomförande och övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna ska senast den 28 mars 2011 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut.

2. Från och med den dag som anges i punkt 1 ska detta rambeslut tillämpas på erkännande och verkställande av avgö-

randen när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen.

3. Om en medlemsstat vid antagandet av detta rambeslut har förklarat sig ha allvarliga skäl att anta att den inte kommer att kunna följa bestämmelserna i detta rambeslut den dag som anges i punkt 1, ska detta rambeslut tillämpas senast från och med den 1 januari 2014 på erkännande och verkställande av avgöranden när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen och som utfärdats av denna medlemsstats behöriga myndigheter. Varje annan medlemsstat kan kräva att den medlemsstat som lämnat en sådan förklaring ska tillämpa de relevanta bestämmelser i de rambeslut som avses i artiklarna 2, 3, 4, 5 och 6 i de versioner som de ursprungligen antogs i, på erkännande och verkställande av avgöranden när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, om dessa utfärdats av den andra medlemsstaten.

4. Fram till de datum som anges i punkterna 1 och 3 ska relevanta bestämmelser i de rambeslut som avses i artiklarna 2–6 fortsätta att gälla i de versioner som de ursprungligen antogs i.

5. En förklaring som lämnas i enlighet med punkt 3 ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den kan när som helst dras tillbaka.

6. Medlemsstaterna ska till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

Artikel 9

Översyn

1. Senast den 28 mars 2014 ska kommissionen utarbeta en rapport på grundval av den information som medlemsstaterna lämnar i enlighet med artikel 8.6.

2. Rådet ska, på grundval av den rapport som avses i punkt 1, bedöma

a) i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut, och

b) tillämpningen av detta rambeslut.

3. Den rapport som avses i punkt 1 ska vid behov åtföljas av lagförslag.

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 26 februari 2009.

På rådets vägnar

I. LANGER

Ordförande